

Pojedini brojevi:		Mjesečna pretplata:	
U Beogradu i u krajevima zaposjednutim od a. i. kr. čita po cijeni od	8 helara	U Beogradu i u krajevima zaposjednutim od a. i. kr. čita za jednu godinu	2-50
U Beogradu za dnevno čitanje	10 helara	U Beogradu za dnevno čitanje	2-50
U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji po cijeni od	10 helara	U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji	2-50
Izvan ovog područja po cijeni od	12 helara	U ostalim krajevima Austro-ugarske monarhije	3-00
		U inostranstvu	4-50

Oglas po cijenku.

Uredništvo: BEOGRAD, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 83.
Uprava i primanje pretplata Topličinovac broj 21. Telefon broj 25.
Primanje oglasa Kneza Mihajla ul. broj 38.

Ratni izvještaji.

Izveštaj austro-ugarskog glavnog stožera.

Kb. Beč, 30. maja.

Istočno bojište:

Zivahnija borbeno djelatnost traje naročito u istočnoj Galiciji.

Talijansko bojište:

Na Soči je juče rano dan prošao relativno mirnije. Prema večeri ponovno su pokušali Talijani, da sa jakim silama prodru kod Vodice. Napadaj se slomio u našoj vatri. Istu su sudbinu doživjeli i talijanski napadaji, do kojih je došlo danas u jutro kod Jamiana.

U Koruškoj i na tirolskom frontu ništa značajnijega.

Jugoistočno bojište:

Osujećen su talijanski Izvidnički pokušaji jugo-istočno od Berata.

Načelnik glavnog stožera.

Izveštaj njemačkog vojnog vodstva.

Kb. Berlin, 30. maja.

Zapadno bojište:

U toku dana bila je samo u odsjeku Wytschaete živahna topnička djelatnost. S večeri je vatra zahvatila i druga mjesta. Odbijena su Izvidnička nadiranja Engleza na artojskom frontu i Francuza na Chemindes Dames. Predpoložajnim borbama kod St. Quentinu zadobili smo izvjestan broj zarobljenika.

Na Istočnom bojištu je položaj nepromijenjen.

Macedonsko bojište:

Nikakovli bitnihi događaja. Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff.

Sudbina Rusije.

Iz neutralnog inostranstva, naročito iz Stockholma, raširile su se posljednjih dana pažnje vrijedne vijesti, da su engleske i japanske čete zaposjele neke dijelove ruskog zemljišta. Prama tim vijestima zaposjeli su Englezi osim Arhangelska također i Aleksandrovska na mürmanskoj obali, dok su Japanci s 15 divizija zaposjeli ne samo Charbin nego i željezničku prugu koja vodi u ovaj grad, te Vladivostok. Povod za ovakve englesko-japanske nasilne mjere protiv njihovog saveznika leži po svoj prilici u potrebi, da se osiguraju njihove privredne tražbine ili drugima riječima da se dobije za-

Zivahnija borbeno djelatnost u istočnoj Galiciji. Otvaranje austrijskog parlamenta.

log za one mnoge milijune, koje je Engleska i Japan pozajmila Rusiji tokom sadanjega rata. S druge strane predleži jedna druga vijest, koju je donijelo „Ütro Rossiji“. Prema njoj se potvrđuju glasine, koje su izbile već prije neko pola godine o rusko-japanskom tajnom sporazumu s napomenom, da će taj tajni sporazum stupiti u snagu u onom slučaju, ako Rusija dodje u nesuglasicu sa kojim od svojih saveznika. Radi se dakle o jednom uzajamnom (reosiguravajućem) ugovoru, kod čega se mora napomenuti, da je taj zaključen još prije ruske revolucije.

Na prvi pogled izgleda da između oblija vjesti postoji neka protivrudnost; no kad se cijela stvar izblize promotri, onda se šta više dolazi do zaključka, da jedna vijest drugu samo nadopunjuje. Engleska i Japan odmah su u prvom odsjeku rata prisvojili sebi njemačke kolonijalne posjede, i to Englezi njemačke kolonije u Africi — s izuzetkom onoga dijela njemačke istočne Afrike, koji se još i sada herojski brani, — a Japanci Kiaučau, Maršalska i Marjanska ostrva. No britsko je gusarstvo u svojoj pohlepnosti pošlo još i dalje, te su njihove čete zaposjele i Kalais, Boulogne sur mer i Le Havre sa cijelim sjevero-zapadnim okrajkom Francuske, otele dakle i svojoj saveznoj francuskoj braći njihovog zemljišta. Kraj toga provalili su Englezi od perzijskog zaliva sve do Bagdada, kako bi sa sjevera pružili ruku onoj ruskoj vojsci, koja ondje vojuje. Hrabrost je naših turskih saveznika osujetila tu namjeru, te je ruska vojska na kavkaskom frontu pred nekoliko nedjelja morala započeti sa odstupanjem te tako, da su Turci opet mogli da zaposjednu od njih već ispražnjeni grad Muš. Kako se vidi Englezi nastoje, da ugrabe što ugrabiti mogu, pa makar to bilo i na štetu njihovih saveznika.

Japanci naprotiv idu sa željeznom ustrajnošću za svojim ciljem — ustanovljenjem jednog velikog japanskog carstva, kojemu bi prije svega imala da pripadne Mandžurija, koju su prema portsmouthskom miru 1906. godine morali opet da isprazne. Oni bi dakle bili vrlo loši političari, kad ne bi upotrije-

bili povoljnu priliku, da uzmu ono, što su poglavito pod pritiskom londonskog i washingtonskog kabineta pred ravno jedanaest godina morali da ojađena srca napuste. Samo se po sebi kod prosudjivanja tih događaja nameće pitanje: je li do posljednjega Mandžurije došlo sa ili bez odobrenja petrogradske vlade, ili ako se to dogodilo sa privolom ruske vlade, da li je do toga došlo bez ili uz jednaku protivslugu, kao što se nameće pitanje, da li zapljena ruskih zemalja od Engleza ima da znači jedno samostalno preduzeće ili je do njega došlo sa privolom tokijskog kabineta?

Nesumnjivo se u jeseni prošle godine na ruskom dvoru pokazala velika naklonjenost k miru, jedino što su ondje dobro znali, da će im vrlo teško biti održati se nesposobnom zagrljaju engleskog vampira. Engleska je uočila tu rusku želju za mirom i izjednačenje namjeravani udar s tim, što je izazvala ili bar najmanje potpomagala izbijanje ruske revolucije a kraj toga, da se osigura za svaki slučaj, zaposjela i dio ruskog teritorija. Očevidno su u St. Jamesu htjeli da uz pomoć ruskih prevratnika osujete i prije spomenuti rusko-japanski uzajamni ugovor. To je opet bio za Japan, — kome je već ranije Rusija ustupila preostalu joj polovicu ostrva Sahalin, — znak, da se domognu Mandžurije i Vladivostoka, te tako i sa svoje strane št je moguće brže progutaju parče masnog zaloga.

Kako se čini, sa padom je carizma postao bespredmetan također i uzajamni ugovor Rusije sa Japanom, pošto ruska provizorna vlada istinu više ne pokazuje nikakove stvarne moći, s kojom bi japanski državnici ozbiljno mogli da računaju. Japanci nastalim nemaju nikakva povoda, da Englezima zavide na posjedu Arhangelska i Aleksandrovska, budući da oba ova mjesta leže daleko iznad njihove interesne siere. Rusija bi za Japan došla istom onda ozbiljno u obzir, kad bi bila vojnički opet toliko ojačana, da bi u azijskim pitanjima mogla ponovno da igra staru svoju moćnu ulogu. Iz ruskog se haosa medjutim ne može danas uopšte predvidjeti, kakva će biti budućnost srušenog kolosa. Glavni stubovi ruske ogromne države, — cari-

zam; privlačiva narodna snaga, koja je počivala u panslavizmu; činovnička hijerarhija; vojska i narodna crkva — djelom su stonjeni dijelom jako uzdržani. Time je ujedno raskinut i onaj obruč koji je vezao u jednu cjelinu svu onu šaroliku narodnosnu družinu Rusije. Japan dakle kod ostvarivanja svojih istočno-azijskih osnova ne može za dugo godina računati na ispunjenje onih utanačenja, koja je zaključio u uzajamnom ugovoru sa Rusijom; on ne treba od Rusije više da se boji ali ne može od nje očekivati više ni nikakve pomoći. Ako je ruskom muziku već pod carizmom bilo nerazumljivo ono nastojanje za proširenjem Rusije na dalekom istoku, onda će mu u buduću zajednički rad Rusije s Japanom u Aziji biti nerazriješiva zagonetka. Nema sumnje da Rusi u ovaj čas ne misle na drugo nego samo na sredjivanje svojih unutrašnjih prilika, te Karlo Hötzl ima pravo kad u svojem značajnom djelu „Osnovi duševne Rusije“ veli: „Ruski će narod prema svim znacima u najkraće vrijeme sa političkim prinudnim sredstvima nastojati da izvojski socijalnu ravnopravnost“. Rusija medjutim stoji tek na početku svojeg unutarnjeg prevratnog procesa, o čijem opsegu mi ne možemo imati ni približnog pojma. Sve dokle god Rusi u svom vlastitom domu opet ne uspostave posvemašnji red, igraće oni u spoljnoj politici tek jednu žalosnu ulogu, — ulogu, koja je započela sa ponovnim uspostavljanjem poljske kraljevine a produžila se u komadanju ruskog zemljišta od „saveznih“ Engleza i Japancu. Svjetske su države ble već od pamitljivjeka sazdanja, ograničena na izvjesno vrijeme. Tako se sad i na Rusiji izvršuje ova neotklopnjiva sudbina: — rasulo!

Prva sjednica austrijskog carevinškog vijeća.

Kb. Beč, 30. maja.

Austrijski Reichsrat je danas imao svoju prvu sjednicu. Ponosno razvijene crno-žute zastave kazivale su, da austrijski narodni dom ponovo otpočinje svoj rad. Dvorana i galerije su dupkom pune. Mnogi poslanici došli su u vojničkom odijelu. Središta poslanika, koji su na bojnem polju pali, okićena su višam teret, što mi je na srcu. Meni je vrlo, vrlo teško. Nekakav paskvilant nacrtao me je u smešnom položaju, a uz to i još jednu osobu, i meni i vama blisku. Smatram za svoju dužnost da vas uvjerim da ja tu ništa nisam kriv... Ja nisam davao povoda za takvo ismevanje, — nego na protiv, ja sam se svagda držao kao čovek, koji je potpuno na svom mestu.

Kovaljenko je sedeo, naduven, i čuao je. Belikov pričeka malko i nastavi tiho, tužnim glasom: — I još bi vam neke stvari kazao. Ja odavna služim, i vi tek sad počinjete službu, i ja smatram za dužnost kao stariji kolega, da vas učinim pažljivim. Vi trčite na velosipedu, a ta zabava ni najmanje ne dolikuje jednom vaspitaču omladine. — A što? — zapita Kovaljenko u basu.

— Pa zar to još treba objašnjavati, Mihailo Saviću. Zar to nije jasno? Ako će profesor trčati na velosipedu, onda šta preostaje učenicima? Njima onda ostaje samo da idu na glavni! I posle, pošto to nije odobreno raspisom, onda se i ne sme. Ja sam se juče uprepastio! Kad sam video vašu sestru, smrće mi se pred očima. Zena ili devojka na velosipedu — ta to je strašno!

— Šta biste vi upravo hteli, molim vas? — Ja bih htio samo to jedno — da vas za vremena upozorim, Mihailo Saviću. Vi ste — čovek mlad, pred vama je budućnost, morate se ponašati vrlo, vrlo pažljivo, a vi tako ne pazite na sebe, oh, još te kako ne pazite! Vi idete u vezenoj košulji, uvek ste na

ulici sa nekakvim knjigama, a sad eto još i velosiped. Može doznati i direktor da vi i vaša sestrice trčite na velosipedu, a za tim će doći i do nadzornika... Zar bi to bilo lepo? — Što ja i moja sestra trčimo na velosipedu, to se nikoga ne tiče! — reče Kovaljenko i sav porcvne. — Ako se bude mešao u moje domaće i lične stvari, toga neka djavo nosi! Belikov poblede i ustade. — Kad vi sa mnom govorite tim tonom, onda ja ne mogu nastaviti razgovor, — reče on. — I molim vas da u mene prisustvu nigda tako ne izražavate o stareninama. Vi treba s poštovanjem o vlastima da govorite. — A zar sam ja što rdjavo govorio o vlastima? — zapita Kovaljenko, gledajući u njega ljutito. — Molim vas, oslavite me na miru. Ja sam pošten čovek i sa takim gospodinom, kao što ste vi, ne želim da razgovaram. Ja ne volim fiskale. Belikov ušeptrli i počeo se oblačiti brzo, sa izrazom straha na licu. Jer on je sad prvi put u životu morao da čuje takve grubosti. — Možete govoriti šta vam je volja, — reče on, izlazeći iz predsoblja na prostor pred stepenicama. — Ja vam samo moram unapred napomenuti: moze biti da nas je neko slušao, i da se ne bi naš razgovor netačno protumačio i da se ne bi što desilo, ja ću morati saopštiti gospodinu direktoru sadržaj našeg razgovora... u glavnim crtama. Ja to moram učiniti. — Saopštiti? Odlazite pa saopštavajte! Kovaljenko ga zgrabl odostrag za jaku i gurnu ga, a Belikov se otkrotija

Poslije toga je parlament prešao na izbor predsjednika; Izabran je dr. Gustav Gross sa 250 glasova, 195 glasovnika bilo je praznih. Predsjednik Gross zahvalio se na izboru i izrazio uvjerenje, da ne će biti uzaludne nade, koje su položene u zasjedanje austrijskog poslaničkog doma. Zatim se prešlo na izbor potpredsjednika.

Podlistak.

Čehov:

Čovek u futrolji.

(Svršetak).

I on nekako da zaprosi ruku Vasiljkinu, neprestano je odlagao, na veliki jed direktorke i svih naših dama; sve je merlo predstojeće obveze i odgovornost, a među tim je skoro svaki dan šetao sa Vasiljkom. Možda je mislio da je to tako potrebno u njegovom položaju, i dolazio je k meni, da se razgovara o porodičnom životu. I po svojoj prilici, on bi je na kraju krajeva i zaprosio, i sklopio bi se jedan od onih nepotrebnih glupih brakova, koji se kod nas, iz duga vremena i badavadijanja, hiljadama sklapaju, da se najedared ne desi kolosalische Skandal. Mora se napomenuti da je brat Vasiljkin, Kovaljenko, omrzao Belikova još od prvoga dana njihova poznanstva, i nije mogao očima da ga vidi.

— Ne razumem, — govorio nam je on, smičući ramenima; — ne razumem kako možete da snosite toga fiskala, tu odvratnu njušku. Eli, gospodo, kako vi tu možete živeti! Atmosfera vam je zagušna, pogana. Zar ste vi pedagozi, nastavnici. Vi ste činovničke dušice, u vas nije hram nauke, nego protoprezviterat, i zaudara na nekaku kiselinu, kao u policijskoj stražari. Ne, braćo, ostaću ovde kod vas još malo, pa odoh na moj salaš, te ću onde vanati rake i učiti malorusčad. Oteli ću, a vi ostajte sa tim vašim Judom, lipso da Bog da!

Hi se smejao, do suza smejao čas u basu, čas tankim piskavim glasom, i pitao me šireći ruke:

— Ama što li on sedi kod mene? Šta hoće on? Sedi, pa me samo gleda. On čak nadenu ime Belikovu „glitaj abož pauk“ — „glitaj lilit pauk“. I, naravno stvar, mi smo izbegavali da govorimo sa njim o tom, kako se njegova sestra Vasiljka sprema da podje za „lilit pauka“. I kad mi jednom direktorka napomenu kako bi dobro bilo udomiti njegovu sestru za takvog solidnog, od svih uvažavanog čoveka, kao Belikov, on se namršti i progundja: — To nije moja stvar. Neka je, neka podje ako će i za guju, a ja ne volim da se mešam u tuđe stvari.

Sad slušajte, šta je dalje bilo. Nekakav okačenjak nacrtao karikaturu: ide Belikov u kaljadžama, u zasukanim pantalonama, pod anreloom, i sa njim ispod ruke Vasiljka; a dole napisano: „zaljubljeni antropos“. Izraz je uhvaćen, razumete li, vanredno. Umetnik mora da je radio ne jednu noć, jer svi nastavnici bogoslovije, činovnici, — svi dobiše po jedan ekzemplar. Dobl i Belikov. Karikatura učini na njega natežiti utisak.

Izlazimo zajedno iz kuće, — to beše baš prvoga maja, nedelja, i mi se svi, učitelji i gimnazisti, besno dogovorili da se sastanemo u gimnaziji, pa posle peške da idemo izvan varoši u šumicu, — izlazimo, većim, a on sav pozeleneo, natušio se kao oblak.

— Kakvih ima nevaljalih, rdjavih ljudi! — progovori on, a usne mu zadrhtaše. Meni ga čak bi zas. Idemo, kad na-

jedared, pomislite samo, levi na velosipedu Kovaljenko, a za njim Vasiljka, također na velosipedu, sva zajapurena, umorena, ali vesela, radosna.

— A mi, — više ona, odosmo napred! Ta tako je lepo vreme, tako lepo vreme, strašno lepo! I oboje iščežoše. Moj ti Belikov najedared dodje od zelenog — heo, i čisto se prenerazi čovek! Stade i gleda na mene...

— Ama, molim vas, šta je ovo? — zapita on. — Mi mene možda varaju oči? Zar se za nastavnike gimnazije i za ženskinje pristoji da trče na velosipedu? — Pa čega tu ima nepristojnog? — rekoh ja. — Neka ih nek trče, kad im se dopada. — Ama kako je to moguće? — vliknu on, strašno se čudeći mom spokojsstvu. — Ta šta vi to govorite? I on je bio tako iznenadjen, da ne htede ići dalje, i vrati se natrag.

Sutra dan on neprestano trljaše ruke i drhtaše, i videlo mu se na licu da mu nije dobro. I ode iz škole pre no što je održao svoje časove, što mu se dođe nigda u životu nije desilo. Nije ni ručao. A pred večer obuče toplije odelo, premda je napolju bilo sasvim letnje vreme, i odbačija do Kovaljenkovih. Vasiljke ne beše kod kuće, zateče samo brata joj.

— Izvolite sedeti, — progovori Kovaljenko hladno i namršti obrve; lice mu beše sanjivo, on tek što se beše probudio od dremanja posle obeda i bio je veoma zlovoljan. Belikov presede čutečki desetak minuta, pa počeo: — Ja sam došao do vas, da olak-

Kb. Beč, 30. maja.

Nekoliko dana prije sastanka Reichsrata održan je u Beču u prostora austrijskog političkog društva jedan sastanak, na koji su pozvani mnogi političari iz Kranjske, Hrvatske-Slavonije i Bosne. Raspravljalo se o hrvatskom i jugoslavenskom pitanju. Sastanku su od pozvanih hrvatskih političara prisustvovali dr. Korosec, dr. Milan Kovačević, dr. Krek, barun Ivan Džegović, dr. Pazman, dr. Premuzić, dr. Safar i Stjepan Zagorac. — Od austrijskih političara bili su prisutni: dr. Baerndorfer, Pražek, dr. Engel, general Auffenberg, Schek, pl. Nostitz, grof Lützov, admiral Jedina, general Gerba, dr. Steinacker, Minarelli, konzul u vanjskom ministarstvu Poterčić. Sastanak je otvorio odsjedni savjetnik dr. Scheimpflug, a među ostalima govorio je i glavni urednik „Armeen-Zeitunga“ — Danzer. — Neki su pozvani hrvatski političari otklonili poziv s motivacijom, da se o hrvatskom pitanju može govoriti samo u hrvatskom saboru, dok su ostali hrvatski prisutni političari izdali poslije sastanka komunikaciju, u kojoj vele, da je ova rasprava ostavila kod svih prisutnih zbog svoje objektivnosti osobiti dojam.

Položaj na bojištima.

J. — Zadnji događaji na raznim bojištima kanda daju naslućivati, da će skorih dana sporazumne sule na svim bojištima bez razlike pokušati zadnji odlučni napor svojih sila, kako bi se mogla iznuditi dugo željkovana odluka njima u prilog.

Na zapadnom bojištu od posljednjeg ogromnog sloma, što su ga doživjele svojom ofenzivom francusko-engliske armije vlada relativni mir. Doduše, i Francuzi i Englezi pokušavaju podjednako čas ovdje, čas ondje da uzemiraju svoga njemačkoga neprijatelja. „opipavaju“ što no kaže riječ, ne bi li pronašli njegovu slabu stranu, no u glavnom oni nakon posljednjeg svog poraza miruju. Rek bi da popunjavaju svoje proredjene redove i svoja ispražnjena skladišta municije, pa da onda još jednom najvećom snagom pokušaju svoju sreću. Dakako i Nijemci ne miruju, i oni ovo relativno mirno vrijeme upotrebljavaju oko nevršenja svojih položaja, kako bi što bolje mogli da dočekaju neprijateljske na srtaje, pa prema dosadašnjim iskustvima možemo pouzdati očekivati da će njemački branitelji i u buduću odbiti sve neprijateljske pokušaje proboja na zapadnom bojištu.

Na talijanskom bojištu nastavlja su Talijani poslije mimije duhovske nedjelje sa još većim snagama po treći puta u četrnaest dana svojim bijesnim navalama na Soči. Austro-ugarski je front međutim na cijeloj široj željeznom čvrstom — kako to kaže izvještaj austro-ugarskog glavnog stožera od 29. maja — odoljevao svim tim naprezanjima neprijatelja, te se i ovaj puta kao i uvijek dosad Talijani ne mogu da pohvale ni sa jednim jedinom svojim uspjehom. Jučerani austro-ugarski službeni izvještaj već konstatira, da su na Soči iznova jevnale borbe. Biće da i Talijani prema uzoru englesko-francuskih vojskovođa nastoje, kako bi prikupljanjem svih svojih snaga po posljednji put pokušali da dođu do ponovnog vojničkog rezultata, pa se uprkos ponovne male stanke u bojama ne smijemo nadati, da je deseta bitka na Soči konačno svršena. Ona će još jednom za cijelo usplamtjeti, ali — to već sad pod izvjesno znamo, — njezin će svršetak biti trijumf hrabrih au-

stro-ugarskih branitelja. Međutim, u Italiji počinju da se događaju čudne stvari, te nam se upravo čini da su posljednji naponi talijanskih armija s tim događajima u velikoj i tijesnoj vezi. U Rim je prema dosta pouzdanim vijestima nam stiglo 15.000 karabiniera u svrhu, da budu talijanskoj vladi u pomoći za slučaj ako bi izbila — revolucija. Kraj toga vrhovni vojskovođa talijanske vojske general Cadorna isto tako prema dosta pouzdanim vijestima ne daje više svojim vojnicima dozvole za odsustva. To su pojavi, to su znaci, koji jasno govore, da se i u Italiji narod osvijestio od rašoga mamurluka, te da je uvidio, kud ga je dovela sljepačka politika raznih Sonnina i ostalih državnika.

I Sarraill kanda se opet počeo da miče. Bugarski i njemački izvještaji od 29. ov. mj. govore o pojedinačnim napadajima engleskih četa na ovom frontu. Biće da je i on dobio naredjenje od svojih gospodara u Parizu i Londonu, da i sa svoje strane pokuša sa novom srećom i ako je više nego sigurno i sam uvjeren, da će svako dalje njegovo preduzimanje doživjeti istu sudbinu, kao što su doživjela i sva dosadašnja njegova preduzeća. I on zato „pipa“ što no riječ, ne bi li našao slabu stranu neprijatelja da prodje zdravije kože, pa možemo stoga i u Mačedoniji u najbližem vremenu računati sa novim borbama i — novim porazima šarolikih sporazumnih četa.

Izvještaj njemačke vojne uprave od 29. ov. mj. donosi pasus, da njemačka vojna uprava računa sa rusko-rumunjskom navalom.

Izvještaj pak austro-ugarske vojne uprave od 30. ov. mj. javlja, da je već počela živahna borbeno djelatnost naročito u istočnoj Galiciji. Izgleda dakle da je bilo milom bilo silom engleskim plaćenicima u Rusiji uspjelo, da rasku vladu primoraju na aktivnije djelovanje ruskih armija na istočnom frontu. Kakav uspjeh može da imade ta eventualna nova akcija rastrovane ruske vojske? Zar može iko zdravoga razbora i vjeruje, da je ruska vojska u sadašnjem stadiju kadra da nešto učini? Onaj koji se zanosi takvim varljivim nadama, mora da je potpuno zaslijepljen.

A biće, da se gromovnici u Londonu zbilja nalaze u takovoj zaslijepljenosti. Njemačke podmornice nemorno nastavljaju svoje razorno djelo i uvijek baš onda, kada bilo Lloyd George bilo Asquith bilo Cecil ili bilo koji drugi od britskih vlastodržaca obavi svjetu, kako se našao lijev protiv tih nesnosnih podmorskih razarača, onda baš ko za ironiju uvijek dolazi nova vijest, da su rezultati njemačkih podmornica i opet za veliki postotak — veći nego li što su bili u jednakom razdoblju prošloga mjeseca.

Nije dakle čudo, ako oni danas pokušavaju sve i sva, da još jednom na svim frontovima pokušaju svoju sreću. Vrijeme za koje su uvijek sporazumni državci govorili, da je njihov najbolji saveznik protiv omražene im Njemačke, to vrijeme okrenulo se protiv njih. A ono hiti, munjevnom brzinom hiti, pa treba da se i te kako žure, da ne zadocne — da istjeraju odluku prije nego li što bude na morskoj dubini ležao i posljednji engleski, francuski, talijanski ili američki trgovački brod.

S toga razloga moramo kao opretni prosudjivati računati sa mogućnošću, da će već skorih dana, kao što smo već u uvodu napomenuli, na svim frontovima započeti posljednji napor sporazumnih sila, posljednji nastaji njihovih četa, iza kojih ćemo svakako moći da

jasnije noćimo konture budućega svjetskoga mira, za koji je već danas sigurno, da će narodima središnjih vlasti donijeti srećniju budućnost. A oni su to svojim herojskim djelima na krvavim razbojištima i zaslužili.

Ponovno potopljeno 76.000 tona.

Kb. Berlin, 30. maja.

Wolffov ured javlja: U Atlantskom Okeanu i engleskom kanalu ponovo je potopljeno 26.000 brutto tona, u Sredozemnom moru 50.000 tona s vrlo skupocjenim tovarima.

Strah od revolucije u Italiji.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Karlsruhe, 30. maja.

„Badische Presse“ javlja iz Zürich: Iz vrlo pouzdanog izvora javlja „Zürcher Neueste Nachrichten“ iz srednje Italije, da je ovih dana prispjelo u Rim 15.000 karabiniera radi zaštite prijestonice za slučaj ako bi izbila revolucija. Cadorna je na frontu sa svim ukinuo odobravanje dopusta.

Ruski haos.

Veliki knez Nikola Konstantinovič za novu vladu.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Basel, 30. juna.

Iz Petrograda se javlja: Veliki knez Nikola Konstantinovič, koji se već više od trideset godina nalazi u prognostvu u srednjoj Aziji zbog toga što u svoje vrijeme nije htio da položi zakletvu vjernosti Aleksandru III., brzojavim je putem čestitao knezu Lvovu i ponudio je svoje usluge novoj vladi, od koje očekuje svaku sreću za Rusiju. Veliki knez Nikola Konstantinovič je rođeni brat grčke kraljice udove.

Finansijski položaj Rusije.

Kb. Petrograd, 30. maja.

Petrogradski brzojavni ured javlja: Ministar finansija Cingarev je u Voronežu držao predavanje o finansijskom položaju zemlje. Poslije predavanja su vojnici izjavili, da se odriču povišice svoje plate i da su voljni odmah otići u streljačke robove. Svi prisutni primili su odmah rezoluciju, kojom se iskazuje potreba za perezivanje imućnijih redova, plaćanje poreze i drugih dažbina i istrajno potpomaganje zajma slobode.

Predlog o rudnicima u Rusiji.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Stockholm, 30. maja.

Iz Petrograda se javlja, da je Skobelev predložio vladi, da se metalne tvornice i rudnici djelično oglaš kao državna svojina, kako bi se više omogućila veza između kapitalista i radnika.

Borbe na talijanskom bojištu.

Cadornine laži.

(Naročiti brzojav „Beograd. Novina“)

Bern, 30. maja.

„Neue Züricher Nachrichten“ sranjuje izvještaj Cadornin sa izvještajima austro-ugarskog glavnog stožera te veli:

Izvještaj Cadornin od 25. maja sam utjeruje u laž svoje prethodne izvještaje, jer se iz njega sa svim jasno vidi, da su tvrdjenja od 23. i 24. maja,

prema kojima je talijanska vojska uspjela pobjednički s prodorom od Kostonjevice do mora, bila samo obmana i očita neistina. Ne samo da podaci najnovijih austro-ugarskih izvještaja pobijaju tobožnji prodor, nego su od važnosti i podaci u talijanskom izvještaju, koji bi sa svim drukčije morali glasiti, da je takav prodor postignut. Prodor od Kostonjevice do mora! Pa se ipak zato, i po samim talijanskim izvještajima, morala idućeg dana voditi vrlo mučna borba između Jamiano i Brestovica.

I sama čast Cadornina zahtjeva da se pretpostavi, da nije on tu bezgraničnu obmanu počinio, nego da je ona izvršena u uredu ministarstva vojnog u Rimu radi političkih ciljeva. Istina, izvještaji Cadornini moraću se u buduću čitati sa priličnom rezervom. Da li će Cadorna u opšte uspjati sa svojom prodornom ofenzivom, to je od prekjucije još u većem pitanju. Iznevjeri li ona, onda se uticaji toga u Italiji mogu s neoprtenjem očekivati. Posljednja velika ofenziva vjerovatno je stala do sad Talijane u poginulim i ranjenim preko 150.000 ljudi.

Neograničeni podmornički rat.

Posljedice neograničenog podmorničkog rata.

Kb. Bern, 30. maja.

„Nouvelles de Lyon“ javlja iz Pariza: Savez poljoprivrednih izvoznika Alžira brzojavio je odboru za snabdjevanje francuske vlade, da se zbog oskudice tonaje veliki dio nove žetve ne može prenijeti u Francusku, te će morati propasti na obali alžirskih prisilaništa.

Potopljena dva ruska broda na ulazu u Bospor.

Kb. Carigrad, 30. maja.

Agence Mili javlja: Noću između 26. i 27. maja potopljena su na ulazu u Bospor dva ruska broda za polaganje mina. Među lješevima, koje smo izvadili, nalazi se i lješ jednog časnika i tri vojnika. Oni su sa vojnim počastima sahranjeni u parku ruskog poslanstva.

Dnevne političke vijesti.

Uapšen stožer srpske divizije u Rusiji.

„Esti Ujsag“ prenosi vijest „Vossische Zeitung“ — a iz Stockholma, po kojoj je odeski zapovjednik objavio 16. maja ovu vojnu zapovjest: Vojnički sazvjet, meni potčinjenih četa, uapsio je stožer (štab) ovađanje srpske divizije. Upozoravam na to, da su Srbi, naročito u operativnom pogledu, Rusiji potčinjeni i da je apšenje viših časnika savezničke vojske žalostan i nedozvoljen akt, koji je protivan međunarodnom pravu. U ostalom je privremena vlada već pozvala srpsku vladu, da srpsku vojsku reformiše po ugledu na rusku i da obrazuje srpski vojnički savjet. General Cerbačev upravo je sličnu zapovjest četa na rumunjskom frontu, pozivajući ih, da ne čine nasilja saveznicima.

Događaji u Španiji.

„Nouvelles de Lyon“ javlja iz Madrida: Poslije manifestacije intervencionista ispaljeni su protiv poslanika Lerrouxa na ulici revolverski metci. Lerroux nije pogodjen, ali je nekoliko lica ranjeno. Policija je bila primorana da rastjera mnogobrojne manifestante.

Brazilijski i njemačko-američki rat.

Pošto je diplomatski odbor parlamenta primio zakon, kojim se ukida de-

kret od 25. aprila o neutralnosti u američko-njemačkom ratu, to je predsjednik ovlašten, da preduzme mjere, koje su potrebne za izvođenje zakona i da pripremi poslove, koji potiču iz samog prestanka neutralnosti.

Polska legija na zapadnom frontu.

U Francuskoj i Engleskoj ima znan broj vojnih obveznika porijeklom iz ruske Poljske. Pošto se oni zbog postojećih teškoća ne mogu vratiti svojim kućama, to je riješeno, da se ustanovi jedna poljska legija na zapadnom frontu.

Republikanske manifestacije u Dublinu.

„Times“ javlja, da u Dublinu neprekidno traju republikanske manifestacije. Bilo je sukoba između vojske i policije.

Put njemačkih socijalista u Stockholmu.

Zastupnici socijaldemokratskog partijskog udruženja „pravne stranke“ i glavni komisija radničkih udruženja otputovali su juče preko Kopenhagena za Stockholm, gdje će 3. juna otpočeti sarjetovanja.

Zbačeni talijanski generali.

Jedan budimpeštanski list javlja iz Berna: Po „Corriere della Sera“ zbačeno je nekoliko generala zbog nesposobnosti.

Drum Valona—Solun.

Talijanska štampa u trijumfu javlja, da su talijanski vojnici uspjeli da izrade saobraćajni drum između Valone i Soluna. Ne može se ocijeniti u koliko je bilo moguće da se za tako kratko vrijeme izgradi takav saobraćajni drum. Ali će vjerovatno biti, da se to tiče teogobnih putanja, koje su i dosad postojale između Epira i Mačedonije, pa je u svijet puštena vijest, da bi se vidilo, kako su sad povoljnije prilike za dopunu snabdjevanje Sarraillove vojske.

Grad i okolica.

Dnevni kalendar.

Danas je četvrtak 31. maja; po starom 18. maja. Rimokatolici: Angela; pravoslavni: mučenik Teodot. — Sunce se radija 4-08, a zalazi u 7-48.

Beogradski orfeum: Posljednja predstava za gradjanstvo prije ljetnjih ferija. Predstava se daje u dobrovoljnu svrhu. Početak u 9 sati na večer. Sudjeluje i garnizonska glazba pod ravnanjem kapelnika Pira, koja će izvoditi Beethovenovu „Pru symphoniju“ (Adagio molto-allegro con brio; Andante cantabile; Menuetto; Allegro molto vivace) te Weberovu ouverturu „Oberon“. Kraj već poznatog odličnog majskeg rasporeda pozabaviti će publiku i poznati komičar Ernst Pollak sa svojim repertoform.

Ladja između Zemuna i Beograda kreće iz Beograda za Zemun od 6 sati u jutro do 9 sati na večer svakoga sata osim u 1 sat poslije podne. Polazak iz Zemuna za Beograd od 5-30 u jutro do 8-30 na večer svakoga sata osim u 12-30 poslije podne.

Kinematografi: Vojni kino (Koloseum): U 6 sati poslije podne predstava za vojnike. — C. i kr. gradjanski kino (Paris): U 6 sati poslije podne predstava za gradjanstvo.

Casnička i činovnička kasina otvorena je do 12 sati u noć.

„Grand Hotel“: Dnevno koncert. Početak u 6 sati poslije podne.

Posjeta bolesnika u bolnicama: U bolnici „Brčko“: od 2-4 sata poslije podne. U bolnici „Brinn“: od 9-30-12 sati prije podne i od 2-4 sata poslije podne.

Zadnja majska pobožnost obdržavati će se danas u četvrtak (31. maja) a pol 7 na večer sa njemačkim govorom.

dole niz stepenice, kloparajući svojim kaljačama. Stepenice behu visoke, strme, no on se dokotrija do dole srećno; ustade i opipa se po nosu: da li su čitave naočari? No baš u onaj mah, kad se on kotrljao niza stepene, udje Varinjka i sa njom dve dame; one stojaše dole i posmatrahu — a za Belikova to beše strašnije od svega. Činilo mu se da je bolje skrhati vrat, obe noge, nego postati predmetom podsmeha; jer sad će doznati cela varoš, glas će doći i do direktora, do školskog nadzornika, — ah, samo da se što ne desi! — pojavile se nova karikatura, i svršile se sve to time, što će mu se narediti da traži penziju.

Kad se digao, Varinjka ga poznađe i, gledajući u njegovo smešno lice, izgnječev gornji kaput, kaljače, ne razumevajući u čem je stvar, misleći da je on to pao sam iznenada, ne mogade se uzdržati i zasmeja se, da se po celoj kući orlo:

— Ha-ha-ha!

I tim gromkim punik „ha-ha-ha“ završi se sve: i prosidba, i zemaljsko bitisanje Belikovljevo. On već nije čuo šta je dalje govorila Varinjka, i ništa više nije video. Vrativši se kući, on prve svega ukloni sa stola Varinjkin portret, zatim leže i više se ne diže.

Posle jedno tri dana dodje k meni Atanasije i zapita me treba li da se pošle po lekara, jer gospodin nešto nije kako treba... Ja podoh k Belikovu. On ležao pod posteljskom zavesom, pokriven jorganom, i čušaše: kad ga zapita, on samo da ili ne — a posle ni glaska. On leži, a oko njega čunja tamno amo Atanasije, mrgodan, tuboran, i duboko uzdiže; a od njega ide rakija, kao iz bureta.

Posle mesec dana umre Belikov. Bili smo mu na pogrebu svi, to jest ohe gimnazije i bogoslovlja. I tada, kad je ležao u grobu, izraz lica mu je bio krotak, prijatan, čak veselo, kao da mu je bilo milo što su ga, najzad, metnuli u futrolu, iz koje nigda više neće izći. Da, on je postigao svoj ideal! I kao njemu u počast, za vreme njegove sarane, bilo je natušteno kišno vreme, i svi su bili u kaljačama i sa kišobranima. I Varinjka je bila na pogrebu i, kad su sanduk spuštali u grob, ona čak i oplakala malika. Ja sam opazio da Maloruskinje samo plaču i smeju se — nekog srednjeg raspoloženja kod njih nema.

Priznajem, saranjivati takve ljude, kao što beše Belikov, veliko je zadovoljstvo. Kad smo se vraćali s groblja, naša lica imadjahu skroman, suvoparan izraz; niko ne htede da izraza onom osećanju zadovoljstva, — osećanju, koje je nalik na ono, što smo ga osećali u davnoj davnini, još u delinistvu, kad bi stariji odlazili od kuće, a mi bi trčali po bašti sat, dva, uživajući u potpunju slobodi. Ah, sloboda, sloboda! Čak napomena, čak slaba nada na njemu mogućnost daje duši krila... Zar nije tako?

Vratismo se s groblja u dobrom raspoloženju. Ali ne prodje ni nedelja dana, a život podje kao i pre, onako isto surov, zamoran, nesmislen, — život, koji ni je raspisom zabranjen, ni opet sasvim odobren; jednom reči, ne bi nam bolje. I zbilja, Belikova smo saranjili, ali koliko li je još ostalo takvih ljudi u futrolu, koliko li će ih još biti!

— To baš i jeste ono, — reče Ivan Ivančić i pripali lulu.

— Koliko li će ih još biti! — ponovi Burkin.

Beše već ponoć. Desno se videlo sve selo, duga ulica otezala se daleko, za jedno pet vrsta. Sve kao da beše utonulo u tihi, duboki san; ni kretanja, ni zvuka, čisto ne možeš da veruješ, da u prirodi može biti tako tiho. Kada u mesečnu noć gledaš široku seosku ulicu sa njenim kolibama, plastovima, zaspalim vrbama, na duši ti dodje tiho; u tom svom miru, sakriviš se u noćnim senkama od trude, od briga i jada, ona je krotka, pečalna, divna, i čini ti se da i zvezde na nju gledaju ljubavno i sa milinom. I da zla već nema na svetu, i da je sve srećno i zadovoljno.

Levo je, za selom, činjalno polje; ono se videlo daleko, čak do horizonta, i širom celog tog polja, prelivevog mesečinom, takodjer ni kretanja, ni zvuka.

— To baš i jeste ono, — ponovi Ivan Ivančić. — A zar ovo, što mi žilvan u varoši, u zadahu, u teskobi, što pišemo nepotrebna akta, kartamo se vinta — zar to nije futrola? A kad provodimo ceo život posred nevaljalaca, proceždžija, glupih, praznih žena, govorimo i slušamo svakojake ludorije — zar to nije futrola? Eto, ako hoćete, da vam ispričam jednu vrlo poučnu povest.

— Ne, vreme je da se spava, — reče Burkin — Sutra!

Obojica udjoše u šupu i legoše na seno. I već se obojica behu pokrili i zadržali, kad se najednared začuše laki koraci: tup, tup... Neko hodaše ne daleko od šupe; prodje malo, pa stane, a posle jednog trenutka opet: tup, tup... Psi zarezauše.

— To Mavra ide, — reče Burkin.

— Oledati i slušati kako svi lažu,

— progovori Ivan Ivančić, okrećući se na drugu stranu; — i još se nazivaju budalom, što trpi tu laž; snositi uvrede, ponižavanja, ne smeti otvoreno izjaviti da si ti na strani časnih, slobodnih ljudi, nego i sam lagati, smeškati se, i sve to zbog parčeta hleba, zbog toplog ugla, zbog nekog dernog čina koji ne vredi ni lule duvana, — ne, tako se dalje ne može živeti.

— No to vi sad već iz druge opere, Ivane Ivančić, — reče učitelj. — Ded da se to spava!

I za nekoliko trenutaka, Burkin već spavaše. A Ivan Ivančić se neprestano prevrtalo s jedne strane na drugu i uzdisaše; zatim ustade, opet izadje napolje i, sednuvši kod vrata, pripali lulicu.

Umor i odmor.

Svaki dio žilvoga tela vrši neki izvjestan posao, i tom prilikom utroši u njega onaj dio primljene hrane, koji tom poslu odgovara. Pri tom utrošku izvođe se u tom delu tela neka hemijska jedinjenja, koja bi se nagomilala, te bi mu daljem radu smetala, ako se njih ne bi ubrzo oprostilo — a njih se može oprostiti samo ako presane raditi. Uticaj tih jedinjenja na pojedine dijelove, koji preko mjere rade, osećamo mi onda kao neku nelagodu, i taj osjećaj zovemo umor, a vrijeme dok taj dio tela od posla miruje — o d m o r.

Najobičniji umor je umor mišića. Ko ih upotrebi u dugom, teškom ili ubrzanom radu, osjetiće najprije u njima neku nelagodu i teret, pa kasnije baš i bol. Ako i pored ovih pojava rad silom nastavi, bol se povećava i postaje najposlije tako nesnosan, da se rad mo-

ra obustaviti. Premoren mišić „drmi“ dugo, nabubri, zagrije se jače, „uklata“ se... i postaje za rad nesposoban, a toliki premor može po gdje kada i vatraštinu izazvati. Osim toga zamorenu mišiću potreban je i jači živčani nadražaj, da izvede svoj posao, jer otromi, a brže mu se i snaga iscrpe, nego kad je odmoran.

All griješe oni koji misle, da se mišić ili drugi koji dio tijela može umoriti i premoriti, a da to i drugi dijelovi ne osjete. Tijesna veza, koja postoji između svih dijelova čovječijeg tijela, a naročito između mišića, živaca i mozga, ističe se jasno baš pri umoru. Čovjek, koji je mišićnim radom zamoren, manje je i za umni rad sposoban, a opet obratno: umno naprezanje vidno smanjuje i mišićnu snagu. Težak i naporan mišićni rad zamara i živce, a kao prvi znak toga zamora javlja se neka neobična razdraženost i neko uzbuđenje. Za jednog ozbiljnog i hladnog profesora priča se, kako je, penjući se u brzom hodu na neki vis od 4500 metara, od umora došao u tako uzbuđenje, da je izgledao kao pijan. Šalio se, blebetao i čeretao koješta, preturao se i tako dalje. — Poznato je, da se poslije omanjeg umora slatko spava, a poslije premora nikako. — Lica, koja su inače vesela, prijatna i mirna, postaju od umora mrgodna, čudljiva, nečtiva, jetka i nastreljiva. — Suviše jako uzbuđenje živaca dovodi po gdjekada i do ludila, kao što se to iskusilo na „makimčarima u trci na točku, koja je trajala 6 dana. — Jedan naučni proučavao je to pitanje na veslačima, koji su 12-18 sati neprekidno veslali, i našao je na njima značajne promjene. Appetit (prohtjev za jelo) i žedj ili su povećani, ili su tako oslabi-

Vojnički pogreb.

Juče je na beogradskom c. i k. vojničkom groblju pokopan oficijal ovdajšnje intencijom Timar, koji je preminuo u subotu na veče u krugu svojih drugova, udaren od kaplje. Sprovodu, koji je krenuo u 5 sati poslije podne iz c. i k. pričuvene bolnice „Brčko“, prisustvovalo je vrlo mnogo viših i nižih časnika te vojničkih i gubernijskih činovnika, medju njima nadintendant Fessel i Brezina. Porodica je pokojnika mogla takodje da bude pravedno obdukcijom te da prisustvuje pogrebu. Svešteničku funkciju izvršio je vojni kurat Wagner, koji je nad otvorenim grobom održao dirljivi pogrebni govor. — Na odar je pokojnikov položeno vrlo mnogo vijenaca.

Traži se radi prijema novca.

Potrebno je da se javi g. Drag. Jovanoviću, sa stanom u Ružini ulici broj 39, radi prijema novčane uputnice Milorad Matejić, služitelj Državne Stamparije.

Prilikom prijema potrebno je ponijeti redarsvenu legitimaciju.

U slučaju da se ne nalazi u Beogradu, potrebno je da pošalje svoju tačnu adresu, na koju bi mu se novac mogao poslati.

Naš roman.

Već se od duljeg vremena osjećala potreba da u našem listu počinjemo donositi kraj raznih feljtona i po koji roman dulje ili kraće sadržine. Za to su nas u ostalom zamolili takodjer i mnogi od naših poštovanih čitaoca. Da toj potrebi i želji udovoljimo, odlučili smo da od 1. juna, t. j. od sutrašnjeg dana počnemo sa objelodanjivanjem prvoga našega romana. Izabrali smo kao prvo djelo prekrasni roman poznatog hrvatskog književnika i pjesnika Augusta Senoe, „Branka“, u kojem je opisan život i ljubav učiteljske na selu, a koji je u svoje vrijeme pobudio opštu pažnju. Nadamo se, da ćemo s tim djelom prog hrvatskog romanopisca ugoditi našim čitateljima.

Prijava sopstvenika ovaca i jagnjadi.

Svi sopstvenici stada jagnjadi i ovaca, kao i sopstvenici ma koga broja ovaca i jagnjadi u ataru opštine grada Beograda pozivaju se ovim, da se od danas, pa u najkraćem roku prijave predjednicima kotareva (reyona) opštine grada Beograda, radi prijave ovaca i jagnjadi, koje drže u svojoj sopstvenosti radi popisa stoke u ataru beogradskom. Svako prikrivanje pravog broja povlači za sobom najstrožiju kaznu, na šta se skreće pažnja gradjanstvu.

Da se javi.

Etapnoj beogradskoj pošti kod g. Save Tutundžića poštaru, potrebno je da se javi g. Dimitrije Mihajlović, koji se iz Nežidera skoro vratio, radi izvjesnog saopštenja.

Javna prodaja.

Na temelju pravomoćnog zaključka gradjanjskog suda c. i k. mošne brane i gradskog zapovjedništva prodavače se danas u 3 sata poslije podne putem javne prodaje zaplijenjena pokretnina Hristine Radović. Prodaja će se vršiti u Vatrogasnoj ulici broj 2.

Na prodaju dolaze: astali, stolice, jedan orman sa ogledalom, jedan aparat za pivo i druge pokretnosti.

Predstave junaka iz Like.

Kako smo već javili otputovao je atleta Marijan Matijević, junak iz Like, u unutrašnjost Srbije, da u raznim gradovima priredi atletske pred-

stave. Dio čiste dobiti ide u korist dobrotvornih institucija, pa se zato svima ponovno toplo preporučuje, da ga pomognu i posjete njegove predstave. Matijevićeva snaga je upravo basnoslovna, on previja željezo kao da je od voska, diže na sebe silan teret od nekoliko stotina kilograma i s njima igra po taktu muzike itd. itd. Matijević ima silnih priznanica o uspjehu svojih predstava, a svota koju je dosada poklonio raznim dobrotvornim institucijama, nadmašuje više hiljada kruna.

Redarstvene vijesti.

Protiv Jole Petrović podnesena je kaznena prijava zbog toga, što je kilogram trešanja prodavala po 3 kruna.

Dnevni događaji.

Kruna Obrenovića u zaostavštini barunice Duke.
Iz Budimpešte javljaju: U zaostavštini tu skoro ubijene barunice Geze Duke, rođene barunice Nikolić, nalazile su se navodno i dragocjenosti, porladice Obrenovića. Jedan budimpeštanski novčani zavod, koji je imao veliko potraživanje kod barunice Duke, doznao je o tom i odaslao je, kako „Az Est“ javlja, svoga pravozastupnika u Kadar, da pronadje to legendarno blago porodice Obrenovića i da stavi na njega zabranu. Pravozastupnik je našao u dvoru pokojnice mnoge slike, oko deset tuceta starog bečkog srebrnog posudja, vrlo mnogo srebrnih činjia i tanjira, ali ni traga o takozvanom Obrenovićevom blagu. Samo prazne futrole bile su dokaz, da su te dragocjenosti postojale. Najzad je ipak nadjeno u opštinskom domu 400 komada raznih adidjara u vrijednosti od približno jednog milijuna kruna i medju ovima sedmokraka čuvena i briljantna optočena kruna Obrenovića, tri velike dijamantne dijademe, od prilike dvanajest djerdana od bijelog i crnog bisera, mnogo briljantnih grivna, prstenova, kopča i satova. Rečeni novčani zavod stavio je zabranu na to blago Obrenovića, ali do sad nije još ništa preduzelo odnosno daljeg raspolaganja toga blaga.

Uklanjanje interniranih iz Rima.

Kako „Corriere della Sera“ javlja, uklonjeno je i ono malo Austrijanaca i Nijemaca, koji ostaše u Rimu, u druga mjesta.

Narodna privreda.

Kokošinje vaši.

Pored mnogih biljnih i životinjskih neprijatelja, od kojih pati žovina, dolazi u red i kokošinja vaš. Ona spada u Mallophagen i upravo nije prava vaš, jer se ne hrani krvlju živine. Ako kad-kad i ujede svog domaćina, opet zato njoj je glavna hrana kožni perut i perje. Svojom grdnom množinom i neprestanim trčkanjem po koži one uznemiruju živinu, što rođava upliviše na ishranu i zdravlje živine.

Ovih parazita ima na svim vrstama živine: guske, plovke, čurke, kokoši, golubovi i t. d. Njih ima više vrsti i samo na kokošima žive pet vrsti. Od tih parazita pati žovina mnogo naročito po selima, i koliko je puta domaćica ili kakvo derle izašlo iz kokošarnika ili ispod ambara puno tih vaši.

One vrlo rdjavo upliviše na ishranu i zdravlje živine, pa zato nam se nameće pitanje: kako ćemo spasiti živinu od te napasti. Ako kokoši, kao što je to po selima skoro svuda običaj, leže po drveću, po tavanima ili ispod ambara nose jaja

i legu, onda je nemoguće ove vaši kod njih uništiti, jer u tim slučajevima te prostorije ne mogu se dezinficirati i očistiti od tih parazita, a živinu baš i da ležimo ne vrijedi, jer će se odmah ponovo napuniti tim gadom. Samo dakle ondje, gdje ima kokošarnik, može se donekle sa uspjehom ovo zlo utrti, ali opet ne sigurno i treba nam više truda i muka no što treba kod naročitih, po planu podignutih živinarnika.

Kokošarnici se prave obično od pruca i blata. Takve kokošarnike, treba pregledati, okrpiti, a ako je potrebno opet ponovo dobrim slojem blata iznutra i spolja olijepiti. Sve djubre iz kokošarnika zajedno s nekoliko santimetara zemlje valja izbaciti na djubrište. Stara sjedala treba izbaciti i sagorjeti, a nova postaviti i to u ravnom položaju. Kad se blato dobro osuši, onda treba kokošarnik spolja i iznutra nekoliko puta jako okretiti i sve rupe i pukotine krečom zamazati. Na podu donijeti više karlica suvog pijeska i posuti ispod lijegala. Ako kokošarnik ima slučajno i taran, to treba i njega okretiti i izmazati.

U tako čist kokošarnik ne smijemo da pustimo vašljive kokoške, već ih moramo prijeti svega izlijepiti od vaši. To ćemo učiniti ako iz apoteke uzmemo: Creolin pn. 3,0, ang. conunum 100,0 i sanjime ćemo uništiti vaši (100 grama kreolina dosta je za 3/4 kitaru vode). Upotrebijte se još i prašak protiv insekata, poznat kod nas pod praškom za buve.

Kad očistimo kokošarnik a i živinu od vaši, potrebno je da i dalje gledamo, da se taj pogan ne zapati ponova. To ćemo postići ako kokošarnik držimo čist, svake nedjelje djubre izbacimo a najmanje svakih 15 dana, sedala operemo cedjom i namažemo rastvorom kreolina, naročito ljeti. Isto tako valja bar u mjesec dana jedan put na duvarove i uglove nabacati krečnu prašinu (ili sitno stucan kreč) ili da gornjim rastvorom kreolina dobro poprskamo. Isto tako može se upotrijebiti voda od iskuvanog duvana, petroleum (gas), katrian, karbolna voda, (3%) itd. Slamu iz gnijezda treba češće mijenjati, a tako isto u gnijezda baciti više šaka krečne prašine, koja uništava parazite. U prašinu gdje se kokoške kupaju valja takodje baciti koju šaku krečne prašine i izmiješati je sa ostalom prašinom.

To su najjeftiniji i najlakši načini da živinu sačuvamo od tog za živinu dosadnog a po interesu domaćina štetnog parazita.

—sav.

Narodno zdravlje.

Dr. Radovan Marković:

Sitne boginje.

(Nastavak).

Boginjavoga bolesnika teško je i teško nego ugovati, a teško ga je i liječiti, jer pravog lijeka od te bolesti nema. Boli u glavi i u okrajima blaže hladni vlažni oblozi (ručnici — peškiri — nmočeni u hladnu vodu). Bolesniku se daje da jede samo žitku hranu: mljeko, juhu (čorbu), jaje na umak (meko) kuhano. Kad bolest krene na bolje, smije se bolesniku pomalo davati i riže (oriza, pirinča) ili grisa (krupice) ukuhana u mljeku, kuhana voća i vina. Glavno je pravilo pri dvorbi boginjavoga bolesnika, da se sve što čišće drži: i postelja i rubenina bolesnikova i bolesnička soba i zrak u sobi.

Budući da su oblasti dužne, čim saznanu, da je tko obolio od pravih boginja, strogo postupati i sve učiniti, da se zara-

četnik u nekom poslu prije se zamori nego onaj, koji je na njega već svikao. Vježbanjem se stiče sposobnost, da se taman prema radu odmori i potrebna snaga, i da se na nj upotrijebe samo oni dijelovi, koji su za to neophodno potrebni, kako bi se međutim oni drugi mogli odmarati. U tom se ogleda i okretnost — to jest sposobnost, da se izvjesan rad izvrši brzo i lako, a to će reći: s najmanje napora ili s najmanje utroška snage. Okretnost je, dakle, u neku ruku ušteda tjelesne snage.

Kako mišićna snaga u mnogom zavisi od živaca, to se i mišićna sposobnost za rad povećava ili slabi taman prema tome, kako okolne prilike utiču na živce — prijatno ili neprijatno. Mi velimo: „Veselo srce kudjelju prede“ — a to će reći: posao zadaje manje truda i muke, ako smo ga veseli i raspoloženi prihvatili. Na lijepom danu lakše nam je dugo pješčiti. Isto se tako dugo pješčiti kroz lijepe krajeve, gdje se svakoga trenutka oku ukazuju drugi mahom prijatni prizori. Muzika olakšava marširanje vojnicima: vesele pjesme, prijatan razgovor i čere-tanje rad radnicima.

U srpskom narodu postoji uvjerenje, da alkoholno piće sprječava pojavu umora, a to — u stvari — nije tako. Vino i rakija povećavaju, istina, rad i odmornog i umornog mišića, ali samo za kratko vrijeme. Poslije toga javlja se sasvim protivno djelovanje: alkohol slabi mišićnu snagu i ometa rad, pa mu je za to neprijatelj. Najposlije štetan je alkohol za ljudsku snagu već i po tome, što zavarava i ubija osjećaj umora, te navodi radnika, da radi preko mjere i svoje snage. Takav radnik ubrzo sasvim malakše i za posao onespособi.

—sav.

za ne bi širila, ne treba nam potanje govoriti o osamljivanju i raskuživanju. U tome vrijedi ono, što je u općenitom od-sjeku rečeno.

Malo je našem narodu, što boginja-voga bolesnika sa svih strana zatrpava, samo da „ne nazebe“, nego ga još i od svjetlosti čuva. Vjeruje, da će mu sunčana svjetlost škoditi (nahuditi), pa zatvara i zastore i prozore i vrata. U istinu ne će bolesnik „nazepesti“, pa mu osip „na srce pasti“ ili „udariti natrag u tijelo“, ako ga perinama i gunjivima ne zatrpavaš, nego mu je svakako zdravlje i korisnije, ako ga pokrivaš, ako mu godi. Jednako mu sunčana svjetlost i čist zrak ne može škoditi, nego samo koristiti. U zapari i mraku teče bolest teže, osip se jače gnji, a gnoj se lako, osobito u ljetnoj vrućini, ukvari i usmrdi. U nekim krajevima muči naš narod boginjavoga bolesnika još i time, što mu ne da, da pije vodu, a baš treba, da pije vode, koliko ga volja, i još da njom češće ispiru usta.

Na sreću, prave su boginje u naše doba vrlo rijetka bolest, a zato ide hvala škotskomu liječniku Jeneru. Taj pravi dobrotvor čovječanstvu objavio je još 1798. svoje opažanje, da se znadu po kravljem vimenu izasuti prištići, koji su posvema slični pravim boginjama na čovjeku. Zašto baš krava pobolijeva od boginja, a ne i volovi? To se tumači ovako: Budući da krave dobivaju velike boginje samo na svome vimenu, to je svakako krava zadobila tu bolest tako, da ju je muzlo čeljade, koje je muzucilo imalo na rukama otrova od boginja. Budući da je vime vrlo izloženo, to se pri muženju lako može ozlijediti koža i krava se može zaraziti čovječjim boginjama. Kravu je dakle morao zaraziti neko, tko je još imao otrova od preboljelih boginja na rukama, ili neko, tko je njegovao boginjavoga bolesnika, pa je otrov prionuo bio u njegove ruke. Prema tome su boginje na kravljem vimenu zaraza čovječjim boginjama. Krava tu bolest lako preboli, jer se prištići ne rasprostru po čitavom tijelu, nego ostanu samo na vimenu. Jener je dobro opazio bio i to, da se jednaki prištići, kakovi su na kravljem vimenu, često izaspu po rukama onima, koji takvu kravu muzu, osobito ako su im ruke raspucane ili ako imaju kakve ranice na njima. No ta zaraza, koja se od tih kravljih boginja dobiva, ne širi se dalje po tijelu nego ostane samo ondje, gdje je bila ruka ispucana ili gdje je bila ranica. Jener je bio takodjer iskušao, da se prištići daju i hotimice prenijeti na čovjeka, kad se sadržina (tekućina ili gnoj) prištića na kravljem vimenu ucijepi (ukalami, uneki) u ranicu čovječje kože. Na tome mjestu nastane uz upalu kože jednaki prištić. Ujedno je Jener potvrdio bio, da čovjek, koji se bilo slučajem, bilo namumice dobio takovih kravljih boginja, ne oboli od pravih, čovječjih, te da ga se njihova zaraza ne prima nekih šest do deset godina, da je dakle za to vrijeme nezaražljiv (neokužljiv, imun). Sve te Jenerove tvrdnje potvrdilo je svekoliko ostalo istraživanje, pa tako su se hotimicnim cijepljenjem ljudi ugušile mnoge pošasti pravih boginja, a unaprijed se zapriječilo, da se ponavljaju. Neko se vrijeme cijepili cijepovim (majom), koje se razvilo na drugom čovjeku, ali se taj način cijepljenja (navrtanja) obustavio, jer su se njime prenašale neke bolesti. Danas se posvuda služe cijepovim, koje se dobiva iz prištića na trbušnoj koži teladi u posebnim za to zavodima. Tim se cijepovim ne prenosi nikoga druga bolest na čovjeka.

Tako imamo pouzdanu odbranu od te jedne strašne prelažljive bolesti, kao od nikoje druge. Tko dakle želi, da sebe i svoju porodicu sačuva od pravih boginja, ne treba mu drugo, nego da svoju djecu nosi na cijepljenje, i da njih i sebe daje svakih šest do deset godina ponovo cijepiti.

(Nastaviće se).

Posljednje brzojavne vijesti.

Austrijsko carevinsko vijeće.

Kb. Beč, 30. maja.

U nastavljenoj sjednici izabranj su najprije ovi potpredsjednici: German (Poljak) sa 228 glasova, Juckel (kršč. socijal) sa 296 glasova, Pernertorfer (socijalni demokrat) sa 292 glasa, Pogačnik (Slovenac) sa 191 glasom, Romanczuk (Rusin) sa 189 glasova, Simionovici (Rumun) sa 277 glasova, te Udrzal (Čeh) sa 185 glasova.

Poslije izbora bilježnika (perovodja) i kvestora umolio je predsjednik

Milutinu Kovačicu, Ženeva. Moj brat Dimitrije Stanojević zemljopisac, redov stalnog kadra i čete, II. bataljon 18 puka, nije se javio od 18. septembra 1915. god. Od toga doba do danas nijesam ništa za njega čula, i ne znam, da li je živ i zdrav.

Molim, da se za Dimitrija raspitate i mene jednomkratom izvjestite, našta ću vam biti blagodarna. Mica Žena Gvozdena Petkovića iz Smedereva, 31111-8

Stevi Ačimoviću, Ženeva. Prema riješenju beogradskog prvostepenog suda određena mi je invalidska potpora. Ista sam primala od državne glavne blagajnice u Beogradu i to posljednji put za mjesec januar 1916. Molim nastanite, da mi se na ime invalidske potpore pošalje koliko je moguće. Blagodarna Anka, udova Milenka Markovića iz V. Mladenovca, Glavnica ulica 14. 31108-8

Mihailu Jov. Ristiću, apclacionom sudiji, Ženeva. Iskreno saučestje za izgubljenim Milanom. Moj ukoljub sa pozdravom telka Sofiji, tebe pozdravlja tvoj brat Miloš H. Dinić, Ružina ulica 37. 31052-8

opunovlašćenje doma, da njegovom vlašćenstvu izrazi nepokoleblivu vjernost i poklonstvo doma, a u isto vrijeme da mu kao najvišem ratnom gospodaru vrhovnom zapovjedniku podastre pozdrav za našu vojsku na bojnomo polju. Dalje traži predsjednik, da može otposlati pozdravne brzojave narodnom zastupništvu u Ugarskoj, kao i parlamentima saveznih država, t. j. njemačkoga carstva, Bugarske i Turske. (Odobranje).

Zatim javlja predsjednik, da će se svečano otvaranje parlamenta izvršiti sutra u četvrtak u 11 sati prije podne u carskom dvoru.

Poslije toga saopštava predsjednik podneske, koji su stigli na parlament. Medju njima se nalazi više zakonskih osnova te nekoliko prijedloga i interpellacija.

Iza toga daje poslanik Stanek u ime svoje stranke izjavu, u kojoj delegati češkoga naroda daju izražaja svom dubokom uvjerenju, da je postojeca dualistička forma na očiglednu štetu zajedničkih interesa stvorila vladajuće i podjarmljene narode, pa da je prema tome u svrhu odstranjenja svake narodne nepravde i interesu cijele države i dinastije, da se Habsburška Monarhija preobrazu u savez slobodnih i jednakopravnih narodnih država. Mi ćemo — veli govornik — na čelu saveza svih plemena češko-slaven-skoga naroda u jednoj demokratskoj državnoj zajednici. Kod toga se ima uzeti u obzir svako pojedino češko-slavenstvo plemne, koje skladno živi u istorijskim granicama naše domovine.

Poslanik Korošec pročitao je poslije toga izjavu, prema kojoj poslanici, ujedinjeni u južnoslavenskom klubu na osnovi narodnoga principa i hrvatskoga državnoga prava zahtijevaju ujedinenje svih krajeva Monarhije, koje nastavljaju Slovenci, Hrvati i Srbi, u jedno samostalno, od svakog tujinskog gospodstva slobodno i na demokratskim principima izgrađeno državno tijelo pod skipotom Habsburške Monarhije. Za oživljenje ove svoje tražbene radiće oni svim svojim silama. Uz ovaj priuzdržaj sudjelovaće oni kod sviju radova parlamenta.

Zvanične objave.

OBJAVA.

Odnosno električne energije iz c. i k. električnog postrojenja u Beogradu. Pridržavanje platežnog roka.

Svi primaoci električne energije iz c. i k. električnog postrojenja u Beogradu ovim se ponovo upozoruju na odredbe tačke 9. u br. 85 „Beogradskih Novina“ od 9. maja 1916. obnarodovane objave o povlačenju električne struje. U smislu te objave treba isplata dobivene električne struje da se obavi za osam dana po prijemu platežne naredbe odnosno računa ili poštanskog platežnog poziva, pošto će u protivnom slučaju ta razbina da se utjera ekskutivnim putem uz naplatu 6% kamate i troškova za opomenu, koji iznose 20%. Osim toga vlasno je električno postrojenje da neurednim plaćanima odmah uskratit izdavanje struje. S toga se još jednom svi primaoci u svom vlastitom interesu najstrože opominju, da se najtačnije pridržavaju propisanog osmodnevnog roka.

C. i k. vojno gradjevinsko odjeljenje, E. br. 7768.

PAŽNJA! NABOLJE PREZERVATIVNO SREDSTVO protiv epidemijih bolesti (Cholera, tipus itd.) jeste prirodno **KRONDORFER** čist — SAUERBRUNN. — DJELUJE LJEKOVITO, OSVJEZAVAJUĆI I OKREPLJUJUĆI (Kvartan dodatka vina i šampanjcu).

Adresa: Krondorfer, Budapest, Zoltangasa 10. Časničke menaže mogu dobiti „KRONDORFERA“ po cent koja je utvrdjena od Vojnog Ministarstva, u stovarištu Krondorfer, Budimpešta V. Zoltangasa 10. i u Beogradu kod časničke menaže.

Poznajete li Saxlehnerov Hunyadi János
(prirodnu gorku vodu)?
To je odlično sredstvo protiv začepjenja, cijepjenja radi blagog djelovanja.
832-11.

Danas je u ORFEUMU Veliki Koncert
Ulaznice se mogu dobiti na Blagajni.

CIJENE OGLASIMA:

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
Pripisano: Petina jednog milimetara, retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnici: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovima 10 helera.

MALI OGLASI

Primaju u: Knez Mihajlova ul. 38.

CIJENE OGLASIMA:

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
Pripisano: Petina jednog milimetara, retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnici: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovima 10 helera.

Ljekarska pomoć.

ZUBNI LJEKAR
KRISTINA ORLUŠIĆ
Specijalistu za vještačke
zube i vilice.
Budućnost zuba, vrh opravke i gerata.
Ord.: od 8-12 prije podne
1-2-6 poslije podne
radi i nedjeljom i praznikom.
Beograd, Dečanska ulica 3.
30490-1

Dentista F. B. Brill

Beograd.
Makedonska ul. 5. (do Pošte).
Amerik. Specialista
Zube vještačke u zlatu i u
krakutu samo se u mome Ale-
kseju izdaju po najboljem ori-
ginalnom americkom siste-
mu. Primam od 8-12 i 2-6.
823-1

Rupovine i prodaje

Na prodaju
cigle i crepa.
Za cijenu uplati Vatrogasna
ulica 31. 30497-2

TRAZI SE NA KUPNJU

PIANINO
dobro očuvano. Ponude Kralj
Milutina ulica 75 (Vračar).
31144-2

UPOTREBLJIVANE

GRAMOFONSKE
PLOČE
Kupuje u svima količinama
po 2 kruno od kg., Willi.
Weiss, Balkanska ulica 18.
Obratiti se od 9-12 prije
podne i od 2-5 po podne.
31024-2

PRODAJE SE

vrlo očuvani mebl za spa-
vaću sobu. Obratiti se Bo-
sanska (Stara Crkvena)
ulica 28, Pančić Emilija.
31130-2

Namještenja.

TRAZI SE
više kelnera za „Grand
Hotel“ sa znanjem hrvat-
skog i razumijevanjem njem-
ackog jezika. Štupiti mo-
gu odmah. Ponude u
„Grand Hotelu“. 31122

SLUŽAVKA

za sav kućevni posao, vje-
na i kuhinja, potrebna je.
Javiti se u radnji Dušana
Todorovića, trgovca, Kra-
lja Milana 25. 31125-3

Stanovi.

SOBA PRAZNA
iz dvorišta, za izdavanje. O-
bratiti se Dobranska ulica 7.
31140-4

TRAZI SE

jedna lijepa me-
blitana soba sa
dva kreveta u blizini Terazija
ili Knez Mihajlove ulice. Po-
nude administraciji ovog lista
pod „Soba 379“. 31124-4

Razno.

Umoljava se gosp. Živka
Radulović-Zarić, koja je sta-
novala kod tri ključa, da se
odmah javi Džiki Miličević,
Beogradska ulica 31, radi prij-
emne postojlog ovj amanta. Ako
se lista ne nalazi u Beogradu,
umoljava se tko je poznaje, da
istom gospodinu javi gdje se
lista sada nalazi. 31150-5

Milan Jagodić, prakti-

kant željezničke direkcije,
neka se javi inženjeru Jo-
vanoviću, Kralj Aleksandra
88 ili Miloš Pocerac ulica
21 radi prijema novca.
31112-5

TRAZI SE radi prijema

novca Stamenka Petra Bo-
žovića, opšt. delovodja iz
Barajeva, da se javi Mitrju
Jovanoviću, trgovcu, Beo-
grad, ulica Miloša Velikog
broj 57. 31101-5

ISAK LEVI

advokat
za kancelarijom Knez Mihaj-
lova ulica 47 u zgradi Passant.
30880-5

Marinko Popović, sin-

žitelj gimnazije i Mileva Pe-
trović, učiteljica da se javi
radi prijema novčanih uplatica
Katarini Dinić, Beogradska 3.
31153-5

KORESPONDENCIJA.

Jovanu Premoviću, Ze-
neva, da dostavi Dragomiru
Rakoviću, okružnom mo-
nopolskom nadzorniku iz
Uzica, B. Bašta. — U Uzi-
ce idem češće i vašt su
kod kuće svi zdravi. I
moj su kod kuće svi zdravi.
Molim za novčanu pomoć,
jer sam sa dječom u osku-
dici, a od Milutina Kremića
sam svega primio oko
190 kruna. Poštuje vas Mi-
lan Kalakčić, monopolski
kontrolor iz Balne-Bašte.
31050-8

Mihajlu Skoriću, Zene-

va. — Molim dostavite Ni-
koli Isaloviću, sudiji, da
sam preko tetka Netike po-
ložio još dvjestina kruna i tri-
stina dinara za mog oca Koču
Vasiljevića. Neka me izvje-
sti za Žiku i ostalo. Doka
Vasiljević, trgovac, Sabor-
na 40, Beograd. 31058-8

Jovanu Premoviću, Ze-

neva. — Molim, da izvje-
stite mog muža Dimitrija
Izmatovića, carinskog činov-
nika iz Beograda, koji se
nalazi u Marselju, sljede-
će: Dobila sam izvještaj da
je naš Dragoljub zarobljen
27. oktobra 1916. god. Ja
sam sada ozdravila. Pošalj
mi novac na Lazinu adre-
su. Tebe mnogo pozdravlja
Izmatovića, carin. činov-
nica 59, Beograd. 31078-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. Mica Jelić iz Niša,
Šindjelićev kraj 112, traži
svoga muža Dragutina Jeli-
ća, okružnog nadzornika u
Vranju Javila, da se nalazi
u Nišu u starom stanu.
Zdrava je ona i djeca. Ako
je moguće, da joj pošalje
novac, jer je u nuždi.
31040-8

Vasilju Bunuševcu, Vra-
nje. — Ja sam zdrava sa
djecom. Ne brinite o meni.
Redovno primam novac iz
Zeneva. Vaše sam dvije
karte dobila. Novac od
vas ne dobih. Ja sam no-
vac dobila od kumašina
Koste Sekula, četrdeset
kruna, a vi podajte njego-
voj svastiki Naci, resto upo-
trijebite za vas. Filip i
Lulza su umrli. Pozdravlja
vas vaša kći Savka NIŠIĆ,
Dubljanska ulica 19, Beo-
grad. 31041-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. — Molim izvjestite
me za mog sina Petra K.
Nikolića, djaka 7. razreda
kragujevačke gimnazije. On
je bio ranjen u Globoderu
(blizu Priština) i kao iz-
bjeglica mi se nije nikako
javio. Mislim smo, da više
nije u životu, ali smo sad
izvješteni od Ljubomira
Maksimovića, vojnika 2.
čete, 1. bataljona, 11. puka,
da je živ i zdrav. Zato vas
molim, izvjestite me tačno
o njemu, na čemu vam
ostajem unaprijed blagoda-
ran Kosta Nikolić, trgovac,
Palanka. 31042-8

Stevi Aćimoviću, Zene-
va. — Molim vas, da mi
što prije pošaljete pomoć
odnosno da poradite kod
direkcije broderskog dru-
štva, da mi se pošalje po-
moć a konto plaće mog
muža Vojislava Todorovi-
ća, broderskog kapetana,
pošto do danas nijesam
primila ništa, a nalazim se
u oskuđici. Zahvalna Anto-
nietu Todoroviću, Car Du-
šana ulica 35, Beograd.
31046-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva, da dostavi Radisavu
Mitroviću, za Ljubomira
Milinkovića, kapetana, Kri-
Primla sam preko Kremića
poslati novac kao i od
Vukosava. Također i karte
tvoje uredno primam. Mi
smo svi zdravo i dobro. Pri-
le nekoliko dana poslala
sam ti Mišinu i Zoranovu
sliku. Odgovori, čim pri-
miš. Izvještavaj nas i u
buduće uredno o sebi i Mi-
lenku. Sa brat-Urošem se
dopisujem često. Oni su svi
zdravo. Sa Milenom primi
srdačan pozdrav od svih
nas. Ljube te tvoji: Miša,
Cica i Zoran Milinković,
Balnabašta. 31048-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva, da dostavi Radisavu
Mitroviću, za Mihaila, Kri-
Tvoje karte u posljednje
vrijeme uredno dobivamo,
kao i ješine. Mi smo kod
kuće svi sa zdravljem, a i
inače dobro. Pišem ti če-
sto, čudi me što pišeš da
ne dobivaš moje karte.
Poslala sam ti Julčikinu
sliku. Odgovori o primolu.
Iz Glušca pišu, da su svi
zdravo. Srdačan pozdrav
sa svima priml od svih nas.
Ljube te tvoja Nada i Jul-
čika Pajić, Balnabašta.
31049-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva, da dostavi Dragomiru
Rakoviću, okružnom mo-
nopolskom nadzorniku iz
Uzica, B. Bašta. — U Uzi-
ce idem češće i vašt su
kod kuće svi zdravi. I
moj su kod kuće svi zdravi.
Molim za novčanu pomoć,
jer sam sa dječom u osku-
dici, a od Milutina Kremića
sam svega primio oko
190 kruna. Poštuje vas Mi-
lan Kalakčić, monopolski
kontrolor iz Balne-Bašte.
31050-8

Mihajlu Skoriću, Zene-
va. — Molim dostavite Ni-
koli Isaloviću, sudiji, da
sam preko tetka Netike po-
ložio još dvjestina kruna i tri-
stina dinara za mog oca Koču
Vasiljevića. Neka me izvje-
sti za Žiku i ostalo. Doka
Vasiljević, trgovac, Sabor-
na 40, Beograd. 31058-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. — Molim, da izvje-
stite mog muža Dimitrija
Izmatovića, carinskog činov-
nika iz Beograda, koji se
nalazi u Marselju, sljede-
će: Dobila sam izvještaj da
je naš Dragoljub zarobljen
27. oktobra 1916. god. Ja
sam sada ozdravila. Pošalj
mi novac na Lazinu adre-
su. Tebe mnogo pozdravlja
Izmatovića, carin. činov-
nica 59, Beograd. 31078-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. — Tri pošiljke ne
mogu da primim u Wie-
ner Bank-Verein, ovdje,
jer je pogrešno stavljeno
prezime „Jovanović“, a
treba da stoji „Ivanović“.
Pogrešno je prezime iz-
šlo i u „Beogradskim No-
vinama“ 18. oktobra proš-
le godine. Molim, da se što
prije učine ispravke, da bi
što prije novac dobila, koji
mi je potreban. Jele-
na Ivanović, Šumadijska
ulica 31, prije Baba Višnji-
na ulica 40, Beograd.
31099-8

Stevi Aćimoviću, Hotel
Terminus, Zeneva. — Molim
dostavite mome bratu
Pavlu Matiću, da smo nje-
gove karte od polovice
marta primili, i kartu od
Vlajka i Obrada, zatim no-
vac poslat preko Wiener
Banke. Kod kuće smo svi
zdravi, osim Simke. Ona je
još bolesna. Angelina je
zdrava. Otac u Nišu radi
s kafanom, zdrav je. Raki-
ni su svi zdravi, kuma Ni-
kolini također. Tomantji
smo novac poslali i ona je
također sa dječom zdrava.
Učitelj Nikolini, Mišini i
Dara Djokina sa Bosom,
zdravi su. Jelena je došla
iz Niša neki dan. Kuna
Mitunka je sa dječom zdra-
va. Od Steve smo Milko-
vića dobili izvješće do Bo-
žića, od onda više ne. Mi-
jaljo se javlja, zdrav je i
pozdravlja te. Njegovi su
svi zdravi. Milivoje se
češće javlja, zdrav je. Ni-
kodijeve karte također do-
bivamo, zato i njega izvje-
stite za njegove. Poz-
dravlja te tvoj brat Nikola
Dj. Matić, Stara Crkvena
ulica 87, Beograd. 31059-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. — Najpokornije mo-
lim, da saznate i izvjestite
me pismom ili oglasom, je
li živ i zdrav Vladimir Jo-
vanović, muzikant 4. puka
Stev. Nemanjić, Nasta Jo-
vanović iz N. Pazara,
Budapesterstrasse 21.
A 2518-8

Anki Miloša M. Mihaljo-
vića, Niš, Ristićeva ulica
57, Bethmann-Hollweg-
strasse 4, i Ogl D. Angje-
lovića, Zeneva, Pension
Rossy 6, rue Sansure. —
Miloš je zdrav no mnogo
se brine zbog tvoga ču-
nja. On izdaje mjesечно po
četiri do petstotina leva
sinu gdje Milosavljeviće,
a ona treba toliko da iz-
dale tebi. Javi Milošu naj-
manje dva puta oglasom u
„Beogradskim Novinama“,
a u isto vrijeme i meni kar-
tom da li novac od pome-
nutog gospođe primaš i da
joj njen sin naredi, da ti
novac izdaje. Od tebe ne
dobih ni jednu kartu, a od
gospođe Anke, apotekarice
saznao sam, da si sa dje-
com zdrava, ali da tpiš
oskuđicu i da ni jednu moju
kartu nisi primila. Milošu
sam više puta pisao, da ti
novac šalje. Pozdrav svi-
m od majke i od tvog
oca Mihaila I. Markovića,
penzionera, Valjevo, Beo-
gradska ulica 61. A 2516-8

Molim Jovanu Premovi-
ća, Paju Čukovića, Andriju
Vojvodića, Bogdana Čuko-
vića i Jovana Žarkovića i
sve ostale poznate prijate-
lje mog muža Danila Buz-
dumirovića, da me izvje-
sti što znadu o njemu. Biću
blagodarna Miloška Buz-
dumirovića, Kos. Mitrovi-
ća. A 2517-8

Stevi Aćimoviću, Zene-
va. — Molimo, da kod va-
ših prijatelja poradite, da
možemo dobiti od nase-
ga primanja redovnu po-
moć, jer smo bez sredsta-
va i bez ikakve pomoći i
to: Mileva M. Stankovića,
učiteljica sa 4 djece, a sa
24 godine službe, Jerina
Rakićeva, učiteljica sa 12
godina službe, Anka žena
Nikodija Miloradovića, uč-
iteljica sa petero djece sa
29 godina službe, Danica
žena Blagoja Stamenkovi-
ća, učiteljica sa jednim dje-
tom, a sa 21 godinom službe.
Svi iz Kusiljeva i Božana
žena Svetozara Mitrovića,
učiteljica iz Porodina sa 21
godinom službe sa četvero
djece. Molimo, da pomoć
dobivamo preko Nauma
Konstantinovića, trgovca iz
Palanke, okruga smederev-
skog, pošta Palanka.
31077-8

Milanu Prediću, sekreta-
ru požišta, Zeneva. —
Molim, da mi se pošalje
pomoć, pošto do danas ni-
kakovu pomoć nisam pri-
mila. Moja adresa: Milica
Dinić-Todorović, glumica,
Bitojska ulica 41, Beograd.
31100

Jovanu Premoviću, Ze-
neva, da dostavi Korinas,
Glatas & Komp., komisio-
neri, Solun. — Molim, iz-
vjestite me u Šatist, da
sam ja sa Nikolom i Di-
mitrijem, zdravo i dobro, i
da se interesujem za njih.
Očekujem od vas odgovor
i blagodarim vam na do-
broti s pozdravom vaš
Vasa P. Panajotis, Bal-
kanska ulica 18, Beograd.
31088-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. — Moj sin Vojislav
Ilić, vojnik 3. čete, 3. bata-
ljona, 7. puka, 2. poziva,
kao i rođak Obrad Ilić,
vojnik 3. čete, 3. bata-
ljona, 8. puka, 2. poziva,
ne javlja se ne kako te
smo u velikoj brizi. Molim
vas, da se raspitate, ne bi
li ma šta o njima saznali
pa me izvjestite preko Mi-
lana Arsića, sveštenika iz
Mladenovca. Za istu stvar
molim i Velju Aćimovića,
prijatelja mog pokojnog
muža Pavla Arsića. Blago-
darl Kosana Arsić iz Me-
đuluzja, pošta Mladenovac.
31084-8

Ac! Djaicu, Hotel Ter-
minus, Zeneva. — Molim,
dostavite mome sinu Bran-
ku Pavloviću, muzikantu,
pošta broj 414. Tvoje sam
dvije karte od marta dobi-
la i vidim, da mi javljaš,
da je Zarko na bolovanju,
a ne kažeš od čega je bole-
stan i kako mu je rad, da
li je tamo u školi i da li si
ti stogod svršavao. Poša-
ljite mi slike. Ti znaš kako
je majki sad kad si mi ja-
vilo za batino bolovanje.
Da bi mi tugu ublažio javi
mi odmah preko „Beograd-
skih Novina“, što me pita-
te za novac. To ste mi pre-
ball poslali bez da me pi-
tate. Radiju za kiriju i za
popravku kuće. Sa zdrav-
ljen sam dobro, za mene
ne brinite. Grill vas i Iubi
vaša majka Anka Pavlović,
Kosačićeva Venac broj 2,
kafana „Varoš kapija“,
Beograd. 31102-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. — Moj muž Jevrem
Ilić, fajakrist požarne čete,
koji je otišao sa blagajni-
kom opštine grada Beogra-
da, nije mi se nikako javio.
Molim saznajte, da li je živ
i da mi pošalje novaca, jer
sam u oskuđici. Blagodarna
vam Danica Ilić, Beograd-
ska ulica 47, Beograd.
31097-g

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. — Molim izvjestite
me šta je sa mojim mužem
Dragoljubom P. Goševićem,
glumcem, koji mi se javio
prije dva mjeseca iz bolni-
ce mnogo bolestan. Ja sam
u očajanju i mnogo brinem,
zato mi se neka odmah javi.
S poštovanjem Ljubica
Gošić, Pozorišna 18, Beo-
grad. 31081-8

Milutinu Karamatiću, Ze-
neva, Karl Vork 73. — Molim
dostavite mome sinu
Caslavu Stefanoviću, po-
štaru, pošta 999, sljedeće:
Dosađ me primili šest
tvojih pošiljaka i moju
penziju. Brinemo mnogo,
jer tvoje karte duže vre-
mena ne dobivamo. Izvjesti
nas, kako si sa zdravljem?
Svi te toplo pozdravljamo i
željno očekujemo tvog od-
govor. Pola Stefanović,
Mladenovac. 31085-8

J. S. Daviću, Zeneva. —
Mojoj kćerci Ivanki Ivañi-
ćevoj kod Lukača, Zürich,
Zürichbergstrasse 10, po-
trebna je veća suma no-
vaca. Molim podajte joj ko-
liko treba, a mene ili vašu
gospođu molim izvjestite,
kome bi ja novac ovdje po-
ložila. Unaprijed blagodarl
Milica Mihalović, zubi le-
kar, Kralja Milana 37, Beo-
grad. 31096-8

Dani Marković, Zene-
va. — Molim izvjesti Gok-
ka, da sam novac primila.
Djeca ljubo tatu i ujku. Mi
ih pozdravljamo. Blagodarl
Dara Pavlović, Kosovski
ulica 31, Beograd.
31091-8

Vladi Frediću, apotekaru,
Niš. — Molim te poradi,
da što prije dobljem doz-
volu za Niš. Moj pasoš
Ističe 5. juna, dali da doz-
volu za put u Niš čekam ili
da se vratim, javi telegra-
fično ili preko „Beograd-
skih Novina“. Mnogo te
pozdravlja tvoja žena
Smiljka Fredić, Vidinska
ulica 28, Beograd. 31008-8

Stevi Aćimoviću, Zene-
va. — Molim dostavite
Jovimijadosu, kontroloru
željezničke direkcije, da
sam primio novac. U bu-
dućem molim, da mi novac
šalje preko moje svastike
Smiljane Stalović, ulica
Kralja Milutina broj 5, Beo-
grad, a ona će meni slati.
U isto vrijeme molim, da
se i moj malč Jelsaveti
udovi poš. Milana Žikića
iz Niša šalje pomoć, jer je
potrebna. On je bio u niš-
koj željezničkoj radionici
skoro 28 godina. I ovaj no-
vac neka se šalje preko
moje svastike. S poštova-
njem Aleksandar Žikić, biv-
ši željeznički činovnik, Cu-
prija. 31094-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva, da dostavi Kosić
Živkoviću, preduzimaču iz
Beograda, Korzika, Bastija.
Mi smo zdravi i molimo,
da nam javiš kako si ti.
Nismo 6 mjeseci dobili gla-
sa. Pozdrav od tvoje Mara
i Jelsavete. Mara Živko-
vić, selo Izvor kod Paraći-
na. A 2518-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva. Sljedeće lica mole
vas, da li obavjestite o slje-
dećim: Mileva Djurdjević
iz Batociña za Milovana
Miljkovića, redova bolničke
čete, stalno šumadijska
vojne bolnice i za Cedomi-
ra Milanovića, djaka pod-
oficarske škole u Skoplju;
Božina Ivković iz Lapova
za Radovana Ivkovića, re-
dova 5. baterije šumadij-
skog artiljerijskog puka, 1.
poziva; Draginja Ristić iz
Batociña za Dobrosava
Goljkovića, narednika 6. ba-
terije kombinovane divizije,
1. poziva; Mileva Djurdje-
vić iz Batociña za Životu
L. Jokića, rezervnog kapa-
tana bojne komore 5. pre-
kobrojnog puka, kombino-
vane divizije. I 415-8

Sud c. i kr. zapovjedništva mosne brane i grada

Beograda, građansko odjeljenje.

№ 1870.4-1917.

Objava.

Povjerioci zaostavštine udove
Mite Naumovića, rođjene Perse Ko-
rač, iz Beograda, Banović Sekule
ulica br. 1, imaju svoja potraživa-
nja do 10. jula 1917. ovom
sudu prijaviti, ili toga dana prije
podne u 9 sati ovome sudu pred-
stati, inače će se zaostavština bez
obzira na njihova potraživanja ra-
spraviti.

Beograd, 22. maja 1917.

Sud c. i kr. zapovjedništva
mosne brane i grada Beograda,
građansko odjeljenje. 81137

Fotografsku radnju

koju sam držao u Knez Mihajlovoj ulici br. 21 pod
firmom Sime Makevića, služitelja beogradske klanice
obavljam sada pod svojom firmom
u Dositijevoj ul. br. 1, sručju Spomenika —
lijevo od Narodnog pozorišta (ulaz na velikoj
kapiji bašte Pozorišne kafane).
Za naknadne porudžbine fotogr. snimaka, od juna
mjes. 1916. g. do 1. maja o. g. obratiti se meni.
Na poziv vršim snimanja u kući dneva i ve-
černja pomoću magneljuma, a u ateljeu u svako doba
bez obzira na vrijeme od 8 s. prije do 6 poslije podne.
Molim poštovane mušterije za posjetu, a trudju
se, da ih zadovoljim svojim radom kao i do sada.
31152 V. Mitrović.

„PEROCID“

najbolja zamjena plavom kamenu
za njegu vinograda
dobiva se na manje i na više kod
Avrama S. Koena i K^o
BEOGRAD, Saborna ul. 29. 30939

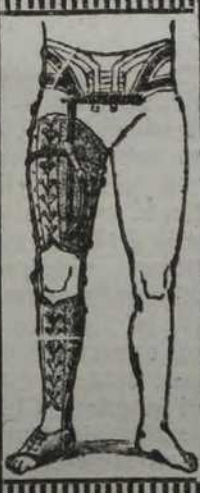
Prodaja. Usljed slabosti i napu-
štanja Hotela prodaje se
sav namještaj i kafanski
jedek. Upitati u admini-
straciji ovog lista pod
„Hotel 378“. 31098

Veliki trg br. 2. HOTEL MAKEDONIJA Veliki trg br. 2.

Izveštavamo svoje poštovane posjetioce, da
Hotel Makedonija raspolaže sa cjelokupnim bro-
jem preuredjenih i lijepo namještenih soba.
Prema tome izveštavamo svoje poštovane
posjetioce, da ga i sada izvole posjetiti.
S poštovanjem
Stevan Nikolić,
hoteljer.
31106

Beogradjanima poznata hirurška radnja

za izradu vještačkih nogu
i ruku, raznih utega, mi-
dera za grbave, midera
za trbuh (Bauch-Binde), su-
spenzora i sve ostale pred-
mete od lekara preporučene, kao
i sve ostale gumene artikle, na-
suz lazi se sad pod firmom:
Gross & Comp.
Budapest VII., Kiraly utca 101 sz.

Gvozdjarska trgovina Dimitrije Perović

Beograd — Donja ulica 30
ima veću količinu čeličnih kotova-kazana
prečnik 46 50 54 58 62 sm.
sadrž. litara 40 50 65 80 100
Kotlovi su jači, no i jedan dosadanji.
80959

BEOGRADSKI ORFEUM
PRIJE BOULEVARD.
ULAZ IZ KNEZ MILETINE ULICE
Večeras u 9 sati
posljednja dobrotvorna
predstava u ovoj sezoni
veliki simfonijski
KONCERT
Potpuna garnizonska glazba pod
ličnom upravom gospodina kapel-
nika Josefa Piro-a.
PROGRAM:
1. Beethoven: Prva simfonija,
adagio-molto-allegro con bri-
andante contabile menueto-
legro molto vivace.
2. Weber: Ouvertura „Obe-
ron-a“.
Osim toga famozni duhovski program
i nastup direktora Ernst Pollak-a po na-
ročitum odobrenju Glavne Voj. Gubernije.
U koliko jošte imade ulazni-
ca, mogu se dobiti na dnev-
noj blagajni orfeuma.

Milica T. Lazaridisa, sa kćerima i
sinovima, izvještava svoje srodnike i
prijatelje, da će svojoj dragoj kćeri i
sestri

Kleopatri

davati četrdesetodnevni pomen u Sa-
bornoj Crkvi, u četvrtak, 31. maja, u
11 sati prije podne.
Beograd, maja 1917.
Cara Uroša ulica 24. 81068

U subotu 2. juna ove godine u 10 sati prije
podne na novom groblju davacemo četrdesetodnevni
pomen našem dobrom i nikad neprežaljenom mužu,
odnosno ocu

Milošu Uroševiću

bivšem muzikantu ovd.
30. maja 1917. god.
Beograd.
Ožalošćeni do groba:
supruga Katka, sin Milan Urošević i kći
Jela Urošević udata Djošević.
31151

Naša jedina nada, naša prva radost, naš
mili andjelak

Milutin — Mile — Lule

ispusti svoju andjelsku dušicu u četvrtak
17. maja 1917. godine u dvadesetom mje-
secu svoga života, a od nesretne bolesti
zapaljena mozga; ostaviv nas, da ga do groba
žalimo.
Ovu po nas tužnu vijest javljamo srod-
nicima, prijateljima i poznanicima.
Kragujevac, maja 1917.
Nesretni roditelji: Jela i Milan Nova-
ković, trgovac; tetka: Mica; brat Selim-
mir; teča: Vlada; deda: Jovan; ujak:
Mihailo i ostala rodbina.
31120

Izveštavamo svoje rođjake,
prijatelje i poznanike, da ćemo
svome nježnom bratu i vje-
reniku

Mihailu — Miki Mihaloviću

bankarskom činovniku
sinu prote Svetozara Mihalovića
davati šestomjesečni pomen
31.-V. u vrnjačkoj crkvi u 10
sati prije podne.
Beograd, 30. maja 1917.
Obrenovac — Vrnjci.
Nesrećno i neutišne sestre sa nasudjenom snajom:
Ljubica Save Mičića
Darinka Nikole Nedeljkovića
Leposava Svetozara Miloševića
Desanka Gaje Matića
Ljubica Ristićeva. 31126

Naša mila i dobra mati